

i § 134 i det af finansministeren i maj måned 1954 fremsatte skattereformforslag.

Når totalisatorgevinster ligesom i skattereformforslaget er holdt udenfor den foreslåede nye beskatningsregel, skyldes det de for disse gevinster gældende særlige forhold, bl. a. med hensyn til tab ved totalisatorspil.

Under hensyn til, at den finansministeren ved udskrivningslovens § 37 tillagte bemyndigelse ikke omfatter præmiekonkurrencer, såfremt besvarelsen kræver et arbejde, der ligger indenfor den pågældendes erhverv, eller når der er tale om konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter, har man i lovforslaget holdt sådanne præmier udenfor den foreslåede særlige beskatning.

Hvis således f. eks. en arkitekt får udbetalt en præmie for deltagelse i en konkurrence om udarbejdelsen af et projekt til opførelse af en bygning, må denne præmie medregnes til hans skattepligtige indkomst.

Det samlede årlige provenu af afgiften lader sig vanskeligt anslå. Af landbrugs- og vareløtteri-gevinster samt af bortlodninger ved lodsedler og tombola kan provenuet anslås til ca. $\frac{1}{2}$ mill. kr. årlig, medens afgiftsprovenuet af præmie- og gættekonkurrencer ikke med blot tilnærmelsesvis sikkerhed på forhånd vil kunne bedømmes.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

Til stk. 1. Ifølge landsskatterettens praksis finder reglen i ligningslovens § 13, stk. 2 i henhold til hvilken lotterigevinster — bortset fra klasselotteri-gevinster — er indkomstskattepligtige for så vidt angår halvdelen af de beløb, hvormed gevinsten overstiger 200 kr., kun anvendelse på lotterier, der henvender sig til offentligheden, medens gevinster, der er vundet i et lotteri, der f. eks. er foranstaltet blandt en forenings medlemmer er fuldt indkomstskattepligtige.

I overensstemmelse hermed har man stedse anset bestemmelsen i udskrivningslovens § 37 for uanvendelig på private lotterier og konkurrencer.

Den ved nærværende lovforslag foreslåede særlige afgift angår derfor alene gevinster ved her i landet afholdte offentlige bortlodninger m. v.

Til stk. 2 og 3. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 2.

Når afgiften ved gevinster, der ikke udgør en kontant sum, i stk. 1 b er fastsat til $17\frac{1}{2}$ pct., skyldes det, at man når afgiften, jfr. lovforslagets § 4, skal udredes af arrangøren af den pågældende bortlodning m. v. og modtageren således faktisk friholdes, må sætte det afgiftspligtige beløb = gevinstens værdi + den indeholdte afgift. Procenten, der kan udregnes på grundlag af brøken $\frac{15 \times 100}{85}$ bliver herefter rundt regnet, 17,5.

Til § 3.

Bestemmelsen er praktisk talt enslydende med § 2 i lov nr. 519 af 19. december 1942 om afgift af gevinster i klasselotteriet.

Til § 4.

Som loven om afgift af klasselotteri-gevinster hviler også nærværende lovforslag på det princip, at det er arrangøren af det pågældende lotteri m. v. og ikke vinderen, hvem afgiftspligten påhviler.

Til § 6.

Afgiften berigtiges på grundlag af afgifts anmeldelser, der indgives til vedkommende amtstue.

Alle bortlodningsforetagender, der henvender sig til offentligheden, skal have tilladelse fra myndighederne. Det vil således være muligt at føre kontrol med, at afgiftspligten for sådanne foretagender efterkommes.

Da imidlertid en ikke helt ringe del af de af lovforslaget omfattede afgiftspligtige arrangementer, som f. eks. de af dag- og ugeblade samt private firmaer afholdte konkurrencer finder sted, uden at tilladelse fra det offentlige skal indhentes, har man fundet det hensigtsmæssigt at indføje en bestemmelse i lovforslaget om en forhøjelse af afgiften, såfremt rettidig afgiftsannonce ikke indgives.

Denne forhøjelse skal ifølge forslaget kunne eftergives eller nedsættes af finansministeren, hvor forholdene måtte tale derfor.

Til § 8.

Det findes naturligt, at der, således som tilfældet er med hensyn til andre afgifter, erlægges morarenter ved for sen indbetaling af afgiften.